

Ministerie van Sociale Zaken en
Werkgelegenheid

> Retouradres Postbus 90801 2509 LV Den Haag

De Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Binnenhof 1 A
2513 AA S GRAVENHAGE

Postbus 90801
2509 LV Den Haag
Anna van Hannoverstraat 4
T 070 333 44 44
F 070 333 40 33
www.rijksoverheid.nl

Onze referentie
G&VW/GW/2011/5858

Datum 6 april 2011
Betreft Kamervragen van vaste commissie voor SZW

Uw referentie
2011Z04938/2011D15461

Hierbij zend ik u de antwoorden op de Kamervragen van de vaste commissie voor
Sociale Zaken en Werkgelegenheid naar aanleiding van uw gesprek met de
Vereniging OPS.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

P. de Krom

2011Z04938/2011D15461

Vragen van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid naar aanleiding van haar gesprek met de Vereniging OPS op 3 maart jl. (ingezonden op 25 maart 2001)

Datum
6 april 2011

Onze referentie
G&VW/GW/2011/5858

Vraag 1

Wat is het exacte aantal gediagnosticeerde OPS-slachtoffers naar arbeidssituatie: ZZP'er met AOV, ZZP'er zonder AOV, (ex) werknemer mét aan te spreken werkgever, (ex-)werknemer zónder aan te spreken werkgever (failliet of bestaat niet meer)?

Vraag 2

Wat is het exacte aantal gediagnosticeerde OPS-slachtoffers naar soort beroep: spuiters, schilders, lijmers (vloerders, tapijtenleggers), drukkers....?

Antwoord vragen 1 en 2

Een exacte registratie van de gevraagde gegevens bestaat bij mijn weten niet.

Vraag 3

Wat is de rol van de producenten van de betreffende schadelijke producten (lijmen, verven, etc.)?

Antwoord vraag 3

Producenten dienen zich te houden aan de Europese productregelgeving. Voor een aantal producten gelden beperkingen betreffende het maximale gehalte aan oplosmiddelen. Producenten dienen hun producten volgens de voorschriften te etiketteren en bij levering een veiligheidsinformatieblad te verstrekken. Deze al langer bestaande voorschriften worden momenteel gemoderniseerd als gevolg van de Europese stoffenverordening Reach en de Classificatie, Labeling en Verpakkingsverordening. Hierdoor komt in toenemende mate informatie beschikbaar voor werkgevers over de risico's en veilige gebruiksvoorwaarden van deze producten. Een en ander laat onverlet dat werkgevers al sinds jaar en dag op grond van de arbowetgeving de verantwoordelijkheid hebben zodanige maatregelen te nemen dat hun werknemers geen schade aan hun gezondheid oplopen als gevolg van het werken met gevaarlijke stoffen.

Het onderzoeken van de aansprakelijkheid van producenten zie ik niet als mijn verantwoordelijkheid. Als werkgevers van mening zijn dat zij hun verantwoordelijkheid onvoldoende hebben kunnen nemen op grond van onvolledige of verkeerde informatie van producenten of leveranciers kunnen zij hun schade op hen verhalen. Daar sta ik buiten.

Vraag 4

In de slotbeschouwing wordt vermeld dat 31 respondenten met OPS-diagnose een uitkering krachtens de sociale zekerheid ontvangen van minder dan 60 procent van het laatstverdiende loon, terwijl minimaal 60 procent van het laatstverdiende loon moet worden gegarandeerd voor arbeidsongeschikten als gevolg van een beroepsziekte (conform ILO verdrag 121). Wat is de reden van deze te lage uitkering?

Antwoord vraag 4

Voor het antwoord op deze vraag wil ik u graag verwijzen naar mijn brief (IVV/2011/5257) die u separaat ontvangt en waarin ik uitvoerig inga op de relatie tussen onze sociale zekerheidswetgeving en ILO-verdrag 121. U kunt daaruit opmaken dat ik van mening ben dat Nederland in afdoende mate voldoet aan ILO-verdrag 121.

Datum

6 april 2011

Onze referentie

G&VW/GW/2011/5858

Vraag 5

Hoeveel mensen met OPS verkeren in ernstige financiële problemen als gevolg van hun beroepsziekte?

Antwoord vraag 5

Ik heb daar geen inzicht in.

Vraag 6

Gezien het feit dat de ernst van de ziekte sterk uiteenlopend is (met ontbindingsvergoedingen variërend van 850 tot 205 000 euro), moeten er vraagtekens worden gezet bij het werken met een uniform afkoopbedrag. Enkel voor degenen die geen werkgever (meer) hebben om aan te spreken of degenen die geen AOV hebben, kan een waarborgfonds met een uniforme uitkering wellicht een oplossing bieden. Kan een dergelijk waarborgfonds worden aangehaakt aan het Instituut Asbestslachtoffers (IAS)?

Vraag 7

Wat vindt de regering van het idee van een OPS-fonds, zoals voorgesteld door de vereniging OPS?

Vraag 8

Hoe kijkt de regering aan tegen een fonds of een andere oplossing waarin drie partijen, te weten overheid, werkgevers en verzekeraars, een rol spelen?

Antwoord vragen 6, 7 en 8

De regering is van mening dat de overheid aan zijn verantwoordelijkheid voldoet met het bestaande stelsel van sociale zekerheid. Indien werknemers schade ondervinden doordat hun werkgever(s) tekort zijn geschoten in hun wettelijke verplichtingen kunnen zij hen aansprakelijk stellen voor de geleden schade. Het is mij uiteraard bekend dat dit niet altijd succesvol verloopt voor de OPS-slachtoffers. Ik besef terdege dat zij geconfronteerd kunnen worden met een slechte gezondheid en een aanmerkelijk inkomensverlies. Daar kunnen uiteenlopende redenen voor zijn. Het is echter niet aan de overheid zich in deze private relatie te mengen. Het overnemen van een deel van de aansprakelijkheid van werkgevers voor een deel van de OPS-slachtoffers is niet alleen arbitrair, maar is ook een stap in een richting die geen grenzen heeft. Het zou betekenen dat de overheid bij alle arbeidsgerelateerde schade een verantwoordelijkheid heeft. Dat is principieel onjuist. De overheid zou daarmee echt de verkeerde weg inslaan. Aangezien de overheid geen partij is in deze kwestie zie ik evenmin een rol voor mij in een of andere tripartiete benadering. Mogelijk zien verzekeraars, werkgevers en vertegenwoordigers van slachtoffers alsnog kansen om tot een gezamenlijk gedragen oplossing te komen.